

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valentina Clevadi

Judecătorii : Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Timotin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 împotriva lui Gheorghe Timotin cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Gheorghe Timotin și modificată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2008,

c o n s t a t ă :

La data de 10 iulie 2008, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Timotin cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâtul domiciliază într-un bloc locativ gestionat de ÎMGFL nr. 20, care în baza statutului său ca gestionar a fondului locativ municipal a încheiat contracte cu privire la prestarea serviciilor locativ-comunale și pârâtului i-au fost prestate servicii locativ-comunale în volum deplin. Pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 mai 2008 pârâtul a acumulat restanțe pentru serviciile locativ-comunale prestate și anume: SA „Termocom” 4395, 77 lei, deservirea blocului locativ 920, 19 lei, transportarea deșeurilor 201, 60 lei, deservirea echipamentului tehnic 42, 18 lei, energie electrica lift 209, 34 lei, deservire tehnică lift 286, 60 lei, radio 13 lei, chirie 88, 80 lei, energie electrică scară 82, 98 lei, iar în total 6433, 46 lei.

Menționează ÎMGFL nr. 20 că Gheorghe Timotin refuză să achite datoria acumulată și prin urmare, solicită încasarea forțată din contul ultimului a sumei de 6433,46 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2008 acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la Gheorghe Timotin în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria în suma de 6433, 46 lei și taxa de stat 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2008, la data de 17 decembrie 2008, Timotin Gheorghe a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu transmiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de către Gheorghe Timotin, modificată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2008 cu micșorarea sumei datoriei de la 6433, 46 lei la suma de 3276,67 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Gheorghe Timotin este locatar al apartamentului nr. 33 din str. Florilor 12/4, mun. Chișinău, căruia în perioada 01 noiembrie 2001 – 01 mai 2008, i-au fost prestate servicii comunale în sumă totală de 6433,46 lei, dintre care: pentru serviciile de încălzire, agent termic, apă caldă în sumă de 4395,77 lei și pentru alte servicii (chirie, deservire bloc locativ, transportare deșeuri, deservirea echipamentului tehnic, energie electrică scară, energie electrică lift, deservire tehnică lift, radio, antena colectivă) în sumă de 2037, 69 lei, pârâtul însă nu și-a onorat obligațiunea de achitare a serviciilor, fapt confirmat prin informația prezentată de ÎM „Infocom” (f.d. 5-15).

Ținând cont de prevederile art. 10 , 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locativ, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 20 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 19 aprilie 1998, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a ajuns la concluzia admiterii acțiunii și încasarea datoriei.

Totodată instanța de apel, având în susținerea soluției art. 572 alin. (2), 267 alin. (1) și art. 271 Codul civil, a reținut că Gheorghe Timotin a invocat expirarea termenului de prescripție. Astfel, ținând cont că acțiunea a fost înaintată în instanța de judecată la 10 iulie 2008, instanța de apel a conchis că urmează a fi încasată datoria formată în ultimii 3 ani, adică pentru perioada 01 mai 2005 – 01 mai 2008, iar potrivit calculului anexat la dosar, această datorie constituie suma de 3276,67 lei.

Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că hotărârea urmează a fi modificată cu încasarea datoriei în limita termenului de prescripție, prin micșorare a sumei datoriei la serviciile locativ-comunale de la 6433, 46 lei până la 3276,67 lei, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 27 martie 2017 și suplimentar la 30 mai 2017, Gheorghe Timotin a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Gheorghe Timotin în motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel urmează a fi casată deoarece la emiterea acesteia a fost încălcată esențial legea și a fost aplicată eronat norma de drept material.

Menționează că în baza unor date eronate, prezentate de intimat a fost destul de dificil de a calcula o sumă echitabilă. A fost aplicată și interpretată eronat Legea protecției consumatorului. Instanța de apel nu a putut de sine stătător să calculeze restanța, nu a avut toate datele pentru examina transparent sumele aduse în susținerea materialului dosarului. Instanța de apel a ignorat argumentele de drept, indicate în cererea de apel, în baza unor materiale eronate incluse în dosar.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului de a fi demonstrată apartenență ÎMGFL nr. 20 față de Gheorghe Timotin. La actele pricinii lipsește vreun act sau raport juridic care ar demonstra o corelație de natură materială dintre părți, un contract semnat în condițiile Legii, nu sunt prezentate acte care ar confirma nașterea obligațiilor între părți.

Mai indică că decizia instanței de apel nu poate fi menținută în ceea ce privește achitarea cărorva restanțe către ÎMGFL -20, deoarece ultima nu are nici o responsabilitate față de dânsul, cât și față de ceilalți locatari.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 07 februarie 2017, iar cererea de recurs Gheorghe Timotin a depus-o la 27 martie 2017, astfel instanța de recurs consideră că recursul este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Timotin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult, argumentele recursului se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept

material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Concluzionează instanța de recurs că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devaluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO fosta Comisie a arătat că „art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghe Timotin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gheorghe Timotin împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Valentina Clevadî

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru